

بررسی تاثیر معماری بر کودکان برای طراحی فضای بازی در اقامتگاه روستایی

دکتر جعفر بشیری¹، رضا محمدی²، *فرزاد محمدی³

- 1- استادارهنما، دانشگاه آزاد اسلامی بافت، واحد علوم تحقیقات، گروه معماری، بافت، ایران
- 2- کارشناس علوم باغبانی، فارغ التحصیل دانشگاه سراسری زنجان، گروه مهندسی کشاورزی، زنجان، ایران
- 3- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی سمنان، واحد علوم تحقیقات، سمنان، ایران

Farzad.2811@yahoo.com

چکیده

معماری به عنوان هنر و فنی که در ارتباط تنگاتنگ با انسان و محیط زندگی اوست، می تواند نقش زیرساختی و تعیین کننده ای را در تأمین نیازهای مادی و معنوی و روانی افراد داشته باشد. امروزه انبوه سازی و به وجود آمدن آپارتمانهای تنگ، بدون توجه به نیازهای روحی و روانی ساکنین آن از جمله کودکان، یکی از تبعات زندگی ماشینی و توسعه بی رویه شهرهای بزرگ می باشد. افسردگی، اضطراب احساس پوچی و ناامیدی همراه با از بین رفتن انگیزه های زندگی از عوارض آشکار زندگی در شهرهایی است که از طبیعت و امکان زندگی طبیعی دور افتاده اند. هدف از مقاله حاضر، پژوهش و طراحی در راستای ایجاد مرکزی برای پرورش و خلاقیت در فضای کودکان دبستانی و پیش - دبستانی بوده است. مکانی که در آن از طریق امکاناتی که در اختیار کودکان قرار می گیرد، ضمن تسهیل فرایند خلاقیت، به آنان کمک می شود به شناخت حقیقت منحصر به فرد وجودشان و نیز شناخت دیگران و محیط اطرافشان نایل گردند. این مرکز یا فضای بازی در اقامتگاه روستایی طراحی میشود و هدف این است که با شناخت کودکان دست به طراحی زد تا برای آنها خسته کننده نباشد، ذوق و نشاط آور باشد تا در یادشان ماندگار شود.

کلمات کلیدی: معماری، محیط، کودکان، خلاقیت

1- مقدمه

همه ما شادی و شور و نشاط، امید و دلگرمی به کار و آینده، انگیزه و شوق به زندگی و به طور کلی احساس سعادت مندی را می شناسیم. از سوی دیگر اندوه و دلزدگی، همراه با افسردگی و نومیدی و احساس شوربختی را نیز تجربه کرده ایم. اما کمتر کسی است که بداند چه عواملی در این احساسات ما دخالت دارند. باید گفت اکثر ما مهمترین علت را نادیده می گیریم یا نمی شناسیم و آن « خلاقیت » است.

وجدما، جهان، حیات و زندگی، همگی معجزه هایی از آفرینش خلاقانه خداوند هستند. بشر به عنوان اشرف مخلوقات و جانشین خدا در زمین از این نیروی آفریننده بهره ای دارد و بدون شناخت نیروی خلاقه درونی خود و به کارگیری آن در ارتباط با جهان و موجوداتش، زندگی سعادت مندانه میسر نیست. خوشبختترین افراد معمولاً کسانی نیستند که از امتیازات فردی و اجتماعی بیشتری برخوردارند بلکه کسانی هستند که در ایجاد ارتباط و هماهنگی و پذیرش وجود خودشان در مرحله اول و موجودات آن در مرتبه بعدی موفق بوده اند.

لازمه ایجاد چنین ارتباطی، برخورد خلاقانه با چیزهاست.